

Діло

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМИНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10. II пош.
— 504-060.
Конто почт. шлях. 147.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має віз 11—12 год. перед-
получен.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 2-00 зл.
Чвертьрічно 5-00 „
Піврічно 9-00 „
Річно 17-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр. Чехословацькі 30 ч. к.
— в усіх прочих краях по
7-50 зл.

Телеф. Редакції: 28-41.
Друкарні: 28-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Поширення амністійного закону.

Рада міністрів розглядала в суботу проект амністійного закону, який змінив і поширено в даний моменту дуо, особливо для політичних про-
ступників. Кари до одного року в'язниці мають
бути даровані, від одного до п'ять літ змен-
шені наполовину, а від п'ятих до десятих літ на
третину. Для кримінальних проступників кар
до року в'язниці будуть даровані зовсім, від пів
року до трьох літ на третину.

З добродіяства амністійного закону будуть
виключені карно-спарбові переступства, урядни-
чі, анекдастичні друком, а також ті особи, що
уникаються від виконання присуду. Це торка-
ється передовсім колишніх берестейських в'язнів.
Проект амністійного закону перейде до со-
му мабуть 13. ц. м. Союз або сенат можуть пере-
вести в цьому зміни і його розміри поширити.

Нові заворушення в Каїрі.

Революційні прапори. — Ранені.

У Каїрі університетська молодь вийшла на
вулиці та на кількох державних будинках ви-
шила революційні червоно-чорні прапори. Шкіл-
ні будинки оточила поліція. Молодь забарика-
дувалася в одному шпиталі. В кількох дільницях
міста комунікація перервана.

Поліція вжила при розгонюванні демонстра-
ції пальної зброї. Було кілька ранених, м. п. за-

ступник команданта каїрської поліції Трепан
Люкас бей. Около 5.000 студентів готувались до
походу вулицями. Рух поширюється чимраз
більше. У місті зібрані відділи поліції та війська.
Командант поліції звернувся до міністра внутрі-
шніх справ, щоб дозволити йому по-части зда-
ти заворушення.

Плянували державний переворот в Естонії.

ТАЛІН, 8. 12. ПАТ. Естонська телеграфічна
агенція оголошує такий комунікат: Нічю на
вчорашній поліція викрила тайні збори провідни-
ків нелегального руху бувших комбатантів. Ар-
ештували 20 осіб. Із знайдених документів ви-
ходить, що змовники хотіли дійти до влади
країною. Теперішній уряд мали повалити й за-
ступити новим під проводом Артура Сірка,
провідника руху бувших комбатантів. Сірк жи-
є тепер у Фінляндії як емігрант.

Крім комбатантів до змови належало кіль-
кох молодих старшин і ряд осіб із опозиції.
Змовники хотіли обсадити вполудне театр
„Естонія“, де тоді відбувався конгрес урядо-
вої партії „Союз Батьківщини“, арештувати
членів конгресу, міністрів, начальника коман-
данта ген. Лайдонера та президента республіки
Рітса.

Конгрес „Союзу Батьківщини“ отворив

прем'єр Естляу, який повідомив присутніх, що
вкрито змову. Президент держави та ген. Лай-
донер на конгрес уже не прийшли.

ТАЛІН, 8. 12. ПАТ. Естонська тел. агенція
повідомляє: Змовники під час ревізії старалися
спалити документи й інші матеріали, з яких
кілька вдалося поліції врятувати. З документів
цяк виходить, що змовники хотіли арештувати
на аїдді патріотичного союзу ерєвдента респу-
бліки Патєса, начальника воєнної збройних сил
ген. Лайдонера та міністрів, що мали промовляти
на цьому аїдді. Найшансїйшїм приває революційно-
го уряду, з якого довідалася про склад цього
уряду, а також лєсту нар. конгресу, в якому м. ін.
подані назвища двох бувших президентів респу-
бліки, однак не змогли ствердити, чи назвища
тих осіб поміщено за їх згодою.

У столиці і в усьому краю повний спокій.

Італійські військові закупа.

Італійці закупили в арабів 18.000 верблюдів,
платячи по 18 зол. за штуку, коли нормально
платять тільки по 5 зол. — З Константинополя по-
відомляють, що в тамошній пристані знаходиться
11 італійських кораблів, які завантажують ру-

мульську нафту. Експортери зажадали заплати
за товар у золотій валюті. Румунська преса стве-
рджує, що ще ніколи експорт румунської нафти
не був таким великим, як в останніх тижнях.

З життя Православної Церкви.

У ГРОДНІ.

Місцевий орган „Ostatnie Wiadomości“ з
30/XI повідомляє, що незабаром мають при-
ступити до розбірки церкви св. Олександра,
тепер військової, що дуже гарно презентуєть-
ся на фоні зелені міської площі та побудована
була в 1870 р., стіле вже за часів православ'я.

Друга вістка: Теперішній п'ярох цієї церкви,
міський священник А. Павлюковський, за-
думує відчинити у Гродні „Польський Право-
славний Дім ім. короля С. Баторія“.

Третя вістка: Ординарій гродненської пра-
вославної дієцезії, єпископ Антоній (Марчел-
ко — „даш землячок“), дамо вже зробив поль-
ську нову урядовою в консисторії, а начальни-
ком одного з відділів консисторії призначив
польско-римокатолика Яна Позняка, що навіть
кархсько-митрополитальне „Слово“ прина-
до „скадалом“.

Як зіставити ці вістки, то справді виходить
самостійна історія.

НА ХОЛМШИНІ.

А тепер перейдемо до дрібної замітки, що
п'юмістив найновіший „Бюлетин Польско-
Український“. Вже третій раз вийшов православ-
ний календар, цим разом на 1936 р., у поль-
ській мові, що видає його з благословенства

митрополита Дениса видавничою кооперативою
„Głos prawosławia“. Між православним духо-
венством, що на приказ адміністраційної влади
смакується поширювати цей патріотично-
польський календар, та церковними братчиками
доходить до ссїсїй, бо братчики воліють
український календарі, а навіть цей, що його ви-
дає сама митрополія.

Стільки „Biuletyn“. Щоб цей образ набрав
більше краси та краси, додамо до нього ко-
ментар, на жаль, цілковито правдивий. Отже
згадаймо кооперативу „Głos prawosławia“ за-
ложив у Томашеві на Холмщині начальник без-
пеки люблінського воєвідства. У склад над-
зірної ради цієї кооперативи ввійшли з наказу
влади два священники, що мали найбільший
вплив на населення. У цьому році їх обох (а
один з них був головою надзірної ради!) адмі-
ністрація змусила залишити Холмщину за те,
що „не були активними польськими патріота-
ми, хоч підком льовлянським ставались до уряду і
держави“. Але календарі далі виходить.
Зрештою, він друкується в Любліні, до того
за державні податкові гроші.

Цікаво, що ці інформації подає „Oriens“.
І як же твердити, що православ'я на Холмщині
не тішиться одією „митрополією і владою“?

ТЕПЕРІШНІ ДОВГІ І ТЕМНІ НОЧІ
це найкращі жива для вломників, тому обез-
печуйте від крадіжки з вломом своє майно в
Товаристві взаїмних обезпечень „ДНІСТЕР“,
у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

ЯПОНІЯ ХОЧЕ РОЗБРОЄННЯ НА МОРІ
І МИРА.

ТОКІО, ПАТ. З нагоди отворення морської
конференції адмірал Осамі, міністр моринарки,
сказав представникам преси, що основною ме-
тою японської політики є привернути загаль-
ний мир і добробут завдяки переведенню
справжнього розброєння на морі, що створю-
вало б спільну межу зброї і атмосферу не
нападу.

ПОРОЗУМІННЯ МІЖ ЛЯВАЛЕМ І ГОРОМ.

ПАРИЖ, 8. 12. ПАТ. Нині в год. 17. дійшло
до порозуміння між Гором і Лявалем у справі
погаоди італійсько-абісінського конфлікту.

ЯК БОМБАРДУВАЛИ ДЕСІ.

ПАРИЖ, 8. 12. ПАТ. Спеціальний кореспон-
дент Агаса з Адіс Абеби повідомляє про по-
дробниці вчорашнього бомбардування Десі іта-
лійськими літаками. П'ять літаків кинуло за-
палні бомби, однак жертв у людях не було,
матеріальні втрати невеликі. Абісінський уряд
заперечує італійські твердження, що Десі збо-
мбардували зому, що там збиралися абісінські
війська та що негус під час бомбардування
схригся в недалекому лісі. Закордонні журна-
лісти — каже комунікат — можуть потвердити,
що негус остався на стійці й особисто стріляв
із скоростріля до італійських літаків.

ЗАЛІЗНИЧА КАТАСТРОФА БІЛЯ МОСКВИ.

МОСКВА, 8. 12. ПАТ. На шляху Москва-
Горки, на стації віддаленій 20 км. від Москви,
прилучилася залізнична катастрофа. Кілька ва-
гонів вискочило зі шпін і перевернулося. Причи-
ни катастрофи покищо не уявляють. Нема то-
дісток про число жертв катастрофи, бо влада
мовчить.

ЗАЛІЗНИЧА КАТАСТРОФА НА ШЛЯХУ
НЕАПОЛЬ—РИМ.

НЕАПОЛЬ, ПАТ. На стації Фета Малджоре
на шляху Неаполь—Рим зударилася два поїзди.
4 особи були вбиті, около 30 ранених. На місці
випадку вийшла влада.

БОРІТЬБА ЗІ ЗЛОВЖИВАННЯМИ НА
ЗАЛІЗНИЦЯХ.

Спеціальна комісія міністерства шляхів про-
участи слідчих органів і поліції приступила до
ліквідації зловживань на польських залізницях.
Комісія вийшла з Варшави на підвояжні терени,
де переполнить докопчення на місці і створить
зловживання, заарештовує винуватців. Арешто-
ваних переставлять на місці слідчий суддя. Частин-
ну прирешених відіано під поліційний нагляд,
а інших відставлено до слідчої влади у Варша-
ві. Тим способом уловлено понад 20 осіб. Зловжи-
вання йдуть на мінімальні суми, однак значну
частину втрат забезпечено за нерухомостях і ці-
лому майну винуватців. У самому Львові пере-
ведено забезпечення на 40 нерухомостях.

НАЙЦІКАВІША КНИЖКА
НАШОГО ЦЬОГОРІЧНОГО СЕЗОНУ

Іррин Вільде

ХИМЕРНЕ СЕРЦЕ

208 сторінок.

Замовляти в Адміністрації „Діло“. Порго 30 сот.

Ціна 1.50 сот.

Дипломатія хоче рятувати Мусолінія.

ПЕРЕД НАРАДОЮ 18-го.

Далеко загвалася Італія на крилах свого бурного емоційного темпераменту. Перед ними стіна майстерно вмурована з абісінських гір, пустинь, воєвників, пошестей, скорпіонів та інших звірів обітаної етіопської землі. Все те знаменито склеєне порцелянським цементам першорядної якості бо... made in England під опікою англійського міністерства закорд. справ. За ними — ватс тоді апокрифічний одворіт — гоняться дата найближчого засідання „комітету вісімнадцятих“ на сесію на тему нафтових санкцій.

Мусоліні бадьорої міни не втрачає. Збирає воно, міць, старе залізо, виголошує палкі промови, пробує замінити альбанські пустарі в золоті Бакі. Дипломатія інших великодержав спокійно спідкує за ним; — вона розуміє, що Мусоліні мусить мобілізувати всі можливі й неможливі засоби до дальшої офенсиви, мусить горіжиться супроти членів Ліги Націй — цього вимагає внутрішня ситуація. Чи власна бравура загнала його в теперішню сліпу вуличку, чи зміла інтрига якогось третього чинника — це відкріє нам скоріше чи пізніше дипломатична історія. Тепер бачимо одне: що Мусоліні найшовся між молотом і ковалом, між жевевоєм концентром, що домагається від нього припинення нападів і власною суспільністю, що не простилаб йому оборотного відвороту, потоптання національного пресіжю, марно витрачених людських жертв. Котра з тих двох сил поступиться, дасть вихід Італійському диктаторові? Годі цього оподіватись від Італійської нації — маса не вміє вибачати, не вміє глядіти в дальше майбутнє. Вона змете, повалить немилосердно нещадний уряд, хоча сама мала боліше потерпіти під його румовищами. Вона не розуміє вождів, яким не щастить.

Розуміє їх, розуміє все другий чинник — дипломатія. Вона знає, що „помилатись — людська річ“ і вона вміє вибачити помилку — коли того вимагає якийсь вищий інтерес. А він тут входить у гру. Годі наразувати на знищення тих кількох дивізій, що не залишилися коло Бреннеру — годі допустити до аншлюсу, залишити всю Середню Європу на виключні впливи одної могутньої великодержави. З другої сторони годі допустити до того, щоб на місці скованого в крицю фашистську дисципліну Італійського королівства одного з філарів сучасної Європи — повстало огнище революційної агархії, комуністичної чи ішої, саме на границі Франції, що сама стоїть над берегом безладдя.

Дипломатія свідомо своєї відповідальності — більш свідомо, ніж Мусоліні — забирається до нелегкого діла: вивести Мусоліні із сліпої вулички, куди так необачно вліз. Холодний туш, що його дала йому Франція, солідаризуючись з

Англією на випадок, якби Італія на нафтові санкції зареагувала війною, поділав: Італійський уряд кваліфікує ембарго на нафту вже не як „ворожий“ крок, що дає право до збройної відповіді, а як „неприязний“, що ліжких наслідків за собою не потягає.

Розвіявши так безпосередньо загрозу війни на Середземному Морі, дипломатія працює дальше над тим, як аліквідувати сам конфлікт. Старається знайти платформу порозуміння, заки збереться „комітет вісімнадцятих“. На випадок, якби це не вдалося і ембарго на нафту ухвалили, французький уряд домагатиметься, щоб припинити його адіоснення.

Праця ця нелегка: важко погодити „голорозу“ для Італії ліквідацію конфлікту в принципах ліги, в обороні яких дійшло в Женеві до таких сміливих ходів, як перше в історії застосування 16. параграфа. Ляваль докладає усіх зусиль, щоб знайти компроміс між Італійськими домаганнями і неуступчивістю Англії. А саме Італія домагалась усіх підбитих Абісіній територій, себто величезних просторів, що окружилиб рештки Абісінської держави в трьох сторін, залишаючи їй лише границю з англо-егіпетським Суданом, тоді як Англія виключувала всяку воєнну добычу. Перед кількома днями Ляваль піддав таку розв'язку, щоб і Італійський вовк був ситий і Абісінська коза ціла: залишити території, що їх Італія домагалась, під суверенітетом негуса і при цьому розтягнути над ними Італійський мандат.

Це — мовляв — збільшить навіть негусову владу над тими провінціями, де тепер фактично володіють майже незалежні феодальні каїки. На представника Англії — Гора, ті аргументи не надто поділали і вчора Ляваль висунув новий проєкт: віддати Італії Огаден і „спростувати“ кордони Бритреї — в заміну за доступ до моря для Абісінії крізь Італійську територію і пристань Ассаб. Очевидно — в такому випадку римська вовчиця не вийшла би не така то зовсім сита, та зваживши такі обставини... можливо, що зменшить свій апетит.

Коли брати під увагу вчорашню теплу промову Гора та вилад двох лінійників і чотирьох горпедовців в британській середземноморській флотії (правда — після офіційного комунікату вийшли вони лише „на виправ“), виглядало, що Франція й Англія нашіли вже платформу порозуміння. Чи приступить до неї й Італія? Побачимо.

Над Абісінією лютують хмарологи, та над Європою небо трошки випогоджується. Велика Британія положила великі заслуги для світової рівноваги; Франція для миру.

М-р Богдан Галайчук.

тора. Може ним бути або особа, що не належить до вчительського фаху, або дійсний учитель із метаморфічними здібностями, що інше виступатиме у школі, ніжake поза нею. І цих і тих мала все нерідна школа, видавала їх завсіди поміж кова шкільна політика держав, ба, але автор із не визнає, бо він — визнає „боротьби з від критими шоломами“.

Автор мав, безперечно, дуже гарну думку. Він хотів за мудрою народньою приповідкою „людей слухай, а свій розум май“ висказати стару правду, що душею школи та й цілого виховання є учитель, а радше виховник у ширшому значенні, що не зважаючи на всі вказівки, програми, методи тощо, з якими мусить і повинен знайомитися, сам у собі навіяний усіми тим дорожніми, що їх несе наше рідне життя й що вони з нього самочинно промінюватимуть та пронизувати розум і серце нашої молоді. А тому не так за рідну школу, як за рідного вчителя, хоч і в чужій школі боротись повинна наша „шкільна політика“.

Та не перемішуймо таких понять як школа, програми, педагогія, педагогіка, а там політика виховання взагалі та політика шкільна, бо вони, хоч поєднані, хоч своїм змістом переплітаються та одне в одному, бува, зміщаються, але тим не менше годі про кожне з них однаково говорити!

Можна собі переїхатися по шкільній політиці, по школі, по методах чи формах навчання в різних часах та в різних народів, але не можна обнижувати вартості педагогії, чи педагогіки в очах народу, зокрема вчительства. Педагогія взагалі не є наукою, хоч автор так її називає. Вона ніколи не йшла „у хвості життя“, бо — нею є власне життя й тому вона йде з ним і в ньому. Як тільки людина усвідомила собі бажання своїм прикладом та ще поукими показувати життєвий шлях другій людині (дитині), так уже тоді існувала педагогія. Без педагогії, тієї суми поук, діянь і змагань показати людям правильний життєвий шлях ніщо не існувало, коли говоримо про свідомі почини. Але не треба при оцінці педагогії замикаати її в шкільних мурах, бо школа є тільки одним, і то не найважливішим, засобом педагогії. Батьки, ровесники, громада, школа, церква, організації, преса, література і т. д. — ось виховники.

Ясно, що, коли всі ці чинники творять, чи радше хотять творити суцільну групу, скажімо націю, то мусять із собою порозумітися щодо педагогічного діяння. Та підшукувати й устігнювати педагогічні „заповіді“ — це педагогіка, не діяння, а наука про нього. І вона теж ніколи не йшла „у хвості“. Її відношення до педагогії таке, як пр. відношення мовознавства до мови. Вона може й не творити, але регулює, а це дуже велике й відповідальне завдання: з хаосу вивести правила, закони. Помилково є думати, що таких напрямних у праці треба тільки вчителям, а не — кожному чинникові народнього життя.

В нашому хаосі „Педагогічний Зізд“ був першою більшою спробою дати напрямні за гального виховання. Помилується автор нашої статті, коли думає, що учасники прийшли на зізд, щоб „позбутися страху й сумнівів щодо метод навчання та виховання“. Засоби родить мета! Не вихідник той, що, знаючи мету й перейнявшись нею, не вміє підшукати засобів, що ведуть до неї.

Головним завданням педагогіки є заснувати мету виховання, поставити Ідеал громадянства одиниці й Ідеал громадянства-колективу. Не йде тут про дефініцію, бо складання дефініцій у вихованні це Сизифова праця. Перед нашими очима по зізді — скажім образиво — повинно стати здорове дерево, що корінням сягає глибоко в минуле, усім внутрішнім рухом живих соків будувє сильний пенє сучасності, годуючи нові парістки.

Якби ми вміли накреслити лінію, по якій має йти здоровий розвій нашої молоді і підкреслити позитивні риси національної алачі, що цьому розвою сприяють і ті, що молодь гнуть і ломлять, то кожний з нас мав би перед собою мету, до якої має йти. А то покищо панує в нас занадто велика розбіжність у поглядах на ці справи, як це видно хочби із сторінок преси, яка безпосередньо чи посередньо займається вихованням.

Яків Романенко.

Чи само життя може виховувати молодь?

(На педагогічні теми).

Стаття п. І. Б. „Нові педагогічні програми і дійсність“ — кілька думок після Педагогічного Зізду¹, поміщена в ч. 307 „Діла“ така багатоварна навіть у тому, що є в ній між рядками, що залишити її без деякої аналізи не можна.

Зачнемо від кінцевих висновків шан. автора, бо вони торкаються основного питання: чи треба нашому вчителству „боятися, щоб, бува, не виховалась повперена йому молодь на лихо народів“ — звичайно — коли праця йтиме за т. зв. „новими педагогічними програмами“? Отож передостанні два уступи всміхаються у відповідь до нас таким чарівним, рожевим оптимізмом, що ми — хоч з маленьким застереженням — переставмо „боятися“ і пристаємо на те, що „національний габітус анімі нашої молоді... буде творити життя і дійсність“. Розуміється, захоплені тим оптимізмом, ми — хоч із великим трудом, маючи особливо на гаді народню школу — пристаємо й на те, що з того „життя“ й з тієї „дійсности“ буде вислімінована школа (вчитель) враз із усіми її виховними засобами. Пристаємо на те, бо й самі на собі досвідчили, що коли середня школа найчастіше була в нас „нерідна“, то брало нас під свій виховний вплив наше національне довкілля. Не зважаючи на сумніви, що їх піддають нам наші спомини із народної школи, не беручи під увагу факту, що й ми — наше національне довкілля перед війною й у часі

війни були перш за все „добрим австріяками“ (чи не школа це зробила?) всеж ми погоджуємось з шан. автором, бо хочемо погодитись, що сума нашого національного життя, не оглядаючись на школу, обійме виховний провід над нашою молоддю, тим більше, що за бараною картиною автора те наше життя так гарно розвинулося від одних до других „лімів“.

Велені автором, ми послідовно готові вже махнути рукою і на „педагогію, яка йде у хвості життя та суперечить сам собі“, та „Пед Зізд“, що „відбувся і минувся з повним успіхом“ і на школу взагалі та на вчителя як персоніфікацію школи зокрема. Хай чіше життя й наша дійсність виховує нам молоді!..

Та нараз із мрій про „школу життя почерез життя“ будить нас різкий, скегіваний диссонанс: автор в останньому, короткому уступі перечерує немилосердно всі свої дотеперішні міркування! Треба жадати від вчительства, „щоби воно і само знало, зрозуміло, вдумалося і перейнялося всім тим... і щоби ширло знання щого і свідомість, і зрозуміння у молоді“.

Як це розуміти? Відомо, що вчитель, не випадково всіх отих співрядних, що шан. автор радить на них махнути рукою! Правда, можна собі подумати „вчителя“ незалежного від усіх цих чинників у їх офіційальному виданні, але тоді можна говорити тільки про вчителя-конспіра-

Зол. 1'50

видаток не великий на

„КАЛЕНДАР КРИНИЦ“

Купіть, а не пожалуйте.

Розправа за вбивство міністра Перацького.

ДОКІНЧЕННЯ РОЗПРАВИ З ІШНАЦЬОГО ДНЯ.

ХТО ІХАВ ТАКСІВКОЮ НА ВУЛ. ТАМКА.

Як останній зізнався у суботу 7. грудня п. р. св. Олександр Кочик, шофер таксіви. Для 15. червня 1934. р. стояв з таксівою на перехресті вул. 3. Мая і вул. Солец. Між год. 4-ю і 5-ю дозодулі до таксіви прийшов схвильований молодий чоловік і казав їхати на вул. Тамка ч. 44. або 46. Свідок поїхав туди і затримав таксіву на перехресті, які ведуть до цирку при вул. Олександрівській. Там свідок запитав кількох поліцейських та агентів і догадався, що щось сталося. Пасажира висівши з таксіви, став на хідники і розглядався довкруги. Довідавшись з надзвичайного додатку про вбивство мін. Перацького, свідок став підозрювати, що його пасажир має щось спільного з цим злочинцем. Описав вигляд цього пасажира, якого пізнав у салісті в фото. графії. Зпоміж підсудних вказує на Лебедя як на адогадного пасажира. На питання прокуратора заявив, що не заперечує звідкіль надійшов цей пасажир. Суд рішив показати плян цієї околиці міста. По короткій перерві свідок висловив, вказуючи на плян, де стояв з таксівою 15. червня 1934. р. Пасажир вів від вулиці. Описав, як саме, що мав на думці вулицю Солец на рині вул. 3. Мая. Описав, як вів до вулиці Тамка ч. 44. і місце, де затримався. Висловив з таксіви пасажир дав свідкові 2 зол., а чекаючи на решту в квоті 1 зол. оперся на дверцята таксіви. Як свідкові адалася, то цей пасажир був схвильований. Щодо години коли він цього пасажира суд устілює, що в свідстві свідок зізнав, що між год. 4. і 4.30.

На питання обор. д-ра Л. Ганкевича свідок відповів, що його пасажир був дещо вищий від таксіви. Прочитавши надзвичайний додаток „Вечору Варшавського“ чи „Кур'єра Червоного“ про вбивство міністра, свідок оповів свої заваги про пасажира своїм товаришам.

ПІДС. ЛЕБЕДЬ ЗА МАЛИЙ РОСТОМ НА ТАЄМНОГО ПАСАЖИРА.

Обор. д-р Л. Ганкевич ставить внесок, щоб трибунал рішив, щоб св. Кочик приймав зі своєю таксівою у понеділок на подвіря суду і щоб той вийшов підс. Лебедя з метою висвітлення росту Лебедя у зв'язку із алачними свідками. Прокуратор вправді не спротивився цьому внескові, але трибунал відкинув цей внесок обор. ця. Тоді обор. д-р Л. Ганкевич ставить внесок, щоб три-

бунал вказав зм'ярати висоту підвешеного на критті таксіви св. Кочика і вісіт підс. Лебедя, але трибунал і цей внесок відкинув.

На питання обор. д-ра Л. Ганкевича свідок відповів, що дорогу від вул. Солец, де стояв з таксівою до вул. Тамка ч. 44. переїхав за 3—4 хвилини, ідучи зі швидкістю 20—30 км. на годину. Вертаючись на своє місце постійно купив по дорожці надзвичайний додаток.

Обор. д-р Л. Ганкевич вказує на підс. Лебедя і питає свідка: Чи цей той іхав таксівою, на що свідок відповів: так.

Обор. Шлапак ставить внесок, щоб суд казав стати підс. Лебедю побіч св. Кочика з метою устілювати різницю росту, бо св. Кочик азнав, що його пасажир був вищий від нього на яких 8 см. Суд вказує підс. Лебедю стати влічима до св. Кочика, виходить, що різниця росту доходить менше більше до 8 см.

Описав трибунал відкинув внесок прок. Рудніцького, щоб зм'ярати ріст підс. Лебедя і внесок прок. Желенського у справі устілює ріст св. Кочика, бо точний вимір росту не має значіння для азнав свідка.

За згодою прокуратора та оборонця трибунал відкинув з актив справи два документи у справі азнав св. Кочика. Далі суд влічав службову записку з вітками св. Кочика, про які азнавав у суді.

Обор. д-р Л. Ганкевич висловлю деякі відтільня між алачними свідками і змістом цієї записки.

КОЛИ ПОЯВИВСЯ НАДЗВИЧАЙНИЙ ДОДАТОК.

На питання обор. д-ра Горбового свідок висловлю, що надзвичайний додаток з вітками про вбивство купив коло год. 5. дозодулі. Тоді оборонець поставив внесок, щоб покликати на свідків начальних редакторів часописів „Вечору Варшавський“ і „Кур'єр Червоний“ на обставину, що надзвичайний додаток появився щойно в год. 5.30 чи пак в год. 6-ій вечором.

Прок. Желенський спротивився, а трибунал відкинув внесок оборонця, бо умовина, яку мали би висвітлити свідки, не може мати впливу на зміст присуду.

На дальше питання прок. Рудніцького свідок подібно о позде години, коли він пасажира і вернувся на місце востоя.

В год. 5.20 пополудні прелітанк відложив розправу до понеділка 10. год. разв.

— Кальварія від вантаженого поїзду, що їхав до Кракова, відірвалося кілька вагонів, що впади на загальмований поїзд, один вагон вискочив із шин, кілька ушкодилося. Наслідком метеличі, літак, що прилетів до Кракова з Варшави, не міг осісти. Пілот, щоб не спричинити катастрофи, вернувся з подорожними до Варшави. У Кракові кілька осіб поломало собі руки на леду, їх зєбрали до шпиталю. В Кракові сина.

— Проти цілування рук. В Познані повстав комітет, який в порозумінні з гігієнічним т-вом розпочав акцію проти значної цілувати руки жінок при привітанні і прощанні. Комітет, алажений з багатьох лікарів і професорів познанського університету, розписав конкурс на відзнаку для членів, що хотять бути лінірами акції з метою поборювати цей звичай. Відзнака має теж бути легітимною для членів, які ухилившись від цілування жіночих ручок, не хотіли би попасти в підозріння, що не мають товариських форм.

— Напад кінних бандитів на потяг. На залізничному відтинку Мехів—Вольбром кількох замаскованих і озброєних бандитів, що чатували на конях здовж шляху, неспало на потяг, що їхав до Катовиць. Як тільки показався потяг, бандити підпали гальмом рівнобіжно з ним. Нарешті вирівнялися з багажним вагоном і зіскачили з коней просто на ступні. Розбивши двері, почали викидати навантажені по силки. Коли вже пятий мішок з мукою викинули з потягу, розлазся свисток кондуктора і тривув стрім остороги. Почався бій бандитів з обслугою потягу, який зупинився. Бандити боролися майже годину, аж врешті, коли одного з них убито, дали драга. Залізничники кинулися за ними в погоню, але вони шезли в лісі, відстрілюючись. Потяг рушив дальше до Вольброму, де про напад повідомлено поліцію.

— Ані одного кардинала не існували для Східної Церкви. На 16. грудня п. р. скликав св. Отець тайний, на 19. грудня прилюдний конкстор. На цьому конксторі оголосить урядово назви тих 20 кардиналів, що їх покликати до кардинальської колегії. Іменували 16 італійців та 4 з інших народностей. На жаль, не буде між ними ні одного, що належить до Східної Церкви. — Є народи збогі числом вірних, які нечисляють стільки душ, що один наш деканат, себто 32.000, та зате вони багаті рангами і мають навіть своїх патріархів; але є і народи збагі числом вірних, яких нечисляють 5.162.385 душ, та проте не має він навіть свого кардинала!

— Совіти будуть велитеські літаки. Після катастрофи літака велитя „Максим Горький“ совітський уряд звелів побудувати 16 нових літаків подібного типу і совітські інженіри викінчили вже нові конструктивні пляни. Коли „Максим Горький“ мав 8 моторів по 860 коней, нові літаки матимуть 6 моторів по 1.250 коней кожний, що дає загальну силу 7.500 коней. Літаки будуть готові 1. травня 1936. р.

— Лешетарство в совітській армії. Головна рада совітського фізичного виховання у Москві наказала зорганізувати спеціальне лешетарське поготівля у всіх своїх відділах на всьому терені Совітів. Завданням цієї організації теревист загальне лешетарське вишколення під пролодом військових інструкторів. Лешетарський вишкіл, як сказано в оголошеному комунікаті, має велике значіння на випадок війни. Совіти мусять мати армію на лешетах, бо гальки в такому випадку зможуть побідити. Совітське лешетарство повинно випередити лешетарський спорт у капіталістичних державах, казано в комунікаті.

— Трансфузія крові. В Москві відбулася конференція в справі стосування медичною трансфузії крові. Обговорено між іншим створення спеціальних кадр людей, що дають свою кров для хорих. Кадри сід зорганізувати так, щоб на випадок вибуху війни совітські люди могли широко стосувати трансфузію крові для ранених воєків.

— Російська м'ява в совітських школах. Совітська преса стверджує невідрадий стан освіти в совітських школах. Перш усього нема в них порядку та дисципліни, тому вчителі не мають ніякого морального впливу на м'ялоді. Поступи в науках фатальні. Учні не знають граматики й ортографії російської мови. Проф. Афанасієв присвятив довшу статтю московським школам, де молодь обох полів не вміє говорити й писати правильно по російськи. Перевірка зшитків вказала, що учні вищих класів не опанували елементарних граматичних основ. Що гірше, пише Афанасієв, самі вчителі грішать проти знання ортографії й не вміють культурно користуватися мовою. Учні мовлять

НОВИНКИ.

— Футри, всіякого рода, найвибагливіші, по-лучає Юліан Глушівський. па. Капітульна 3. і. п. Телефон 254-46. 10 77-?

— Одинока українська фабрика футер „Хром“, Пр. Торг. Спілка з о. п. у Львові, вул. Руська 20, тел. 271-83, поручає по найдешевших алах футри жіночі і чоловічі та всіякого рода футри шкіряні, як також приймає до крашення і перерібки уживані футри.

— Зробім всенародне велике діло! У грудні весь наш народ по звичаю складає „Дар Просвіті“. Щедрою рукою, щедрішою, ніж у минулих роках, за жимо цей дар цього року, щоб уможливити своїй „Просвіті“ виконати велитеські завдання. В часі від 1-го і 14-го грудня звертаються по всіх місцевостях у краю все-народна збірка для „Просвіті“. І тому визнає-мо, що раз усіх збірщиків використати останні ми, сумлінно сповинти свій громадський обов'язок, провідати всі українські домів, не мизаючи ніодної нашої родини, ніодні і одиначі, — нехай всі дадуть тепер свій даток на „Просвіту“. Припідлянувати цього мають обов'язок і всі відділові наших читалень і пр відтинки всіх місцевих організацій і загаль нашого світового громадянства. А всі ті, що до них не віддуть, чи не зможуть діяти уповажнені збір-щики, нехай у цьому місяці самі перешлють ч-чтєм (розісланими чеками в часописах) свій „Дар Просвіті“. Зусиллями і жертвами всіх одиначів створім одне спільне, велике діло на-шого народу!

— Обнижа ціни ліків. Міністер суспільної ооки вказав з днем 1. січня п. р. обнизити ціни всіх продуктів, які виробляє державне гігієнічне заведення, як сировиці, лікувальні й охоронні шепеленні та органопрепарати. Обниження означена на 10—20 проц.

— Посольські діти на стипендії. Голова ради міністрів, Мадіан Зингоам Косцялковський

призначив свої посольські діти на стипендії для академічної мо-ді. Створено 8 стипендій, 4 для студентів вишньського і 4 для студентів варшавського університету.

— Черга на Львів. У зв'язку з загальною обнижкою цін варшавські пекари на конференції у воєвідському уряді згодилися видати обнижку цін хайба і бул-х, тимбільше що варшавські млини обнизили ціну муки. Одночасно різні обнизали ціни своїх виробів, як шинки, ковбаси, солонини, смальцю і т. п. від 8 до 10 проц. Черга на Львів, що має славу найдорожчого міста в краю.

— Згоріла театральна сцена. Нічу на неділю 14. Сигніві Велікій в будинку ТШЛ згоріла театральна сцена. Школи було на 5.000 зол. Вогонь повстав із папіроски, яку хтось кинув підчас проби. Від папіроски згоріла заслона й декорація, а усе горіло далі, як салю зам'яули.

— Мас'ва дисциплінарка. В Коломиї арештовано судового урядовця М., якого недільно переселили туди з Косова, з причини зловживань стем-тими й судовими сплатами. Тому що за арешт цим обстади всі урядовці окружного і городського суду, вносячи до пркуратури збірне письмо з домагаєним, щоб його випустити, президент коломийського окружного суду наказав проти всіх дисциплінарне доходження.

— Краєва хроніка. У Холорові робітник Микола Ковалішин усував перетинний стовп електричного проволу. Стовп привалив Ковалішина. Ствердили в нього страшеня мізку, тому відставили до шпиталю. — У Делятині злоді вкрали з хати купця Авр. Шімера 2000 зол., як він був у божиці.

— Великі сніги. За останні два дні у краківському воєвідстві впади дуже великі сніги, готують у горах. Лешетарський спорт оживався. Було кілька випадків. На залізничному шляху Кальварія—Зампані між стадіями Стоосе

ських шкіл, але читають, не говорячи вже про зацікавлення літературою, якого майже не едалось завважати.

— Велика експлозія склалася у фабриці цедюльози в Гемарі (Вестфалія). Експлодував котел, ogrіваний паром, внаслідок чого завалася частина будинку. Під розвалинами погибли 4 робітники. Також головний фабричний будинок сильно ушкоджено.

— Боявся випити отруту. В Таліні (Естонія) виконано вночі на 4. ч. м. смертний присуд на душогуби, що вбив свою матір. Згідно з новим кримінальним засудженням дали до вибору отруту або смерть на шибениці. Засудженець вибрав отруту, але минуло 5 минут а він не хотів випити її зі склянки. Тоді вивели його швидко на подвір'я, де стояла шибениця, і повісили.

— 101 літ вазинні. В Букарешті скінчився судовий процес у справі зловживань на румунських залізницях. Із 60 обвинувачених 52 засуджено на кари в'язниці від 3 місяців до 5 літ. Між засудженими знаходиться директор торговельного відділу інж. Йосиф, якого засуджено на 5 літ в'язниці. Разом засуджено винуватців на 101 літ в'язниці і заплату відшкодування в сумі 86 мільонів левів.

ДИВОГЛЯДИ.

СПОСІВ НА ПОПРАВУ ФІНАНСІВ.

Фінанси еспанського міста Сігуенца стояли але. Міська рада не знаходила способу, як задати діри у бюджеті, а що була добре вихована і гуманна не хотіла накласти на своїх співграждан нових податків. Один із радних мав геніальну думку: купити десять лосів на державній лотерії. З 10 лосів виграло 7 гарну суму півтора мільона. Міська рада не тільки покрила весь свій дефіцит, але ще і залишила собі гроші в касі на нові видатки. Виграла так подобалась міській раді, що вона купила нові лоси, рахуючи на щастя.

ГІТЛЕРІВСЬКИЙ БАЛЬ У ЛЬОНДОНІ.

2-го грудня німці влаштували в Лондоні баль під знаком свастик. Було їх 1.500. На сходах зустрічали гостей організатори балу в одностроїх „удачників“ і пачочки чистої арійської крові, без пудру та шмівки. Сала була обрита національними прапорами із свастикою та портретами Гітлера. У буфеті продавали виключно німецьке пиво та ковбаси. Хотіли організатори спровести ще з Німеччини расову оркестру, але не дістали на це дозволу. Усю ніч грала німецька вальс... Ірландська оркестра.

Баль викликав сенсацію серед англійців, бо ба-лю англійці не мішають ані державними прапорами, ані з портретами представників держави.

КРОВАВИЙ ДОЩ.

У Франції в околицях Дівану мешканці оглядали рідке андовинне: а неба йшов вкорований дощ. Багато селян уважало це за чудо і на цьому тлі пішла по селах паніка. Антиквар у Дівані д-р Мартен зібрав такий дощ до ваги і після його аналізу до париської лабораторії. Хіміки ствердили, що барва дощу від ясно-рожевої до темнокоричової майже фіолетової походження розчинного. В такі піжні ягоди, які вірвав вітер і змішав їх з дощем. Ці ягоди знаходились саме в стадії ферментації і тому були такі барвисті, розливаючись. Дощ був не кровавий — а винний.

Дописи.

НАДВІРНЯНИНА.

З лугового руху. В Тарнавіці Лісній, пов. Надвирна, відбулися перші загальні збори Т-ва „Луг“ 10. листопада ч. р. В членів „Лугу“ вписалося 46 осіб. По представленні звадань „Лугу“ делегатом „Пов. Лугу“ в Надвирні та поясненні статуту вибрано головою Василя Савчука, заст. гол. Василя Павлюка, писарем Якова Левницького. Місячну вкладку ухвалено тільки по 5 сот., зате рішено приєднати якнайбільше членів. — В Назавізові, пов. Надвирна, відбулися загальні збори „Луга“ дня 8. листопада ч. р. Присутніх було 80 членів. По отворенні зборів пояснив голову „Пов. Лугу“ д-р Банах різницю між старим і новим статутом „Лугу“. Головою Т-ва „Луг“ вибрано О. Стебеліка, заст. голови С. Дерешука, писарем С. Романюка. Місячну вкладку ухвалено по 10 сот., для неуправляючих по 20 сот. Рішено дарувати читальні „Просвіти“ в Назавізові довг 50 зол., які вона матиме ще в старім „Лугу“ на закупку бібліотеки та переняти майно старого „Луга“, як і майно розважальної читальні „Просвіти“. Далше рішено звернутися до гром. уряду, щоб відступив для „Лугу“ площу на вправа та на вибудування власної домівки.

Спорт.

ЗАКІНЧЕННЯ ОСІНЬОГО І ПОЧАТОК ЗИМОВОГО СЕЗОНУ У. С. КЮБУ „СЯН“ У ПЕРЕМІШЛІ.

На закінчення сезону компанного м'яча У. С. К. „Сян“ відбувся дня 23. листопада ч. р. Чайний Вечір у клубовій домівці на Вовчу. Цей чайний вечір „Сян“ заслужує на окреме відзначення у спортивній хроніці тому, що з цієї нагоди голова Кюбу дир. Шах виголосив довшу промову, в якій дав підсумки праці цілого Кюбу, зокрема секції компанного м'яча, за час осени, літа й осені ч. р.

В промові своїй підкреслив голова а натиском своїм падав й події внутрішнього життя та діяльності Кюбу, що стимулюють практику й науку для виділу, промислу, теоретичної та членів Кюбу на будуче. Велика жертвенність — говорив голова — виділу, промислу секції, змагань та охматів, що в інших тяжких часах з року на рік по паде, а зростає, є доказом, що ми є організованою наскрізь життєздатною та здоровою і діяльною правдивою.

Останні слова промови були звернені в сторону тих змагань „Сян“, що вже з горою 5 літ борються бери нашого Кюбу на зеленій мураві. У зв'язку з цим згадалися ювілей сотих метрів майже всіх змагань і дружини. Тому, що один зі змагань, а саме п. Партика, має за собою вже понад 100 метрів, вручив йому голова Кюбу золотий ситвет з емблемою „Сян“ і відповідним надрисом, як доказ призначення виділу для змагань за довготривалою праці та добляйність за добре імя і славу Кюбу.

На промові п. Партика, в якій він подякував за призначення і дарунок та перепросив членів виділу, промислу секції і товаришів-змагань за всі прикраси, які з його приходу могли мати місце в часі п'ятилітньої спільної праці — скінчилась офіційна частина вечора та почалась симпатична забава з танцями.

На порозі зимового сезону випав для „Сян“ стару у і зимових легкоатлетичних змагань, що відбулися у спортивній галі ДОК. Х. в суботу 30. XI. Стартували всі чільні перемиські клуби, між ними „Польонія“, „Чувай“ і „Гатібор“. На загальний, доволі низький, рівень змагань вплинула браж тренінгу й сама галі, де осіти з природи ріки все бувають слабші.

У цих змаганнях зняв „Сян“ дружиною перше місце, хоч кількох передових легкоатлетів „Сян“ не стартувало з огляду на легкі контузи. Дружиною змагань „Сян“ 17,5 пунктів, „Чувай“ 11 пкт., „Польонія“ 10,5 пунктів.

В подвійних конкурентних змаганнях „Сян“ два перші місця, а саме: в бігу на 60 метрів, досягнувши рекордного часу 6,2 Мартинюком (а не, як було подано в комунікаті ПАТ-а, 50 метр., з часом 6,5), в гітках 4X125 з вислідом 1:04 в складі Мартинюк-Турко-Романець-Білинський. Окрім того лобув „Сян“ другі місця в усіх конкурентних та два треті.

На той самий день (30. XI.) заповідався бул плавальні змагання у військової критії плавальні, до яких „Сян“ виставив змагань до всіх конкурентів, сподіючись і в тих змаганнях зняти одне з почесних місць. Та з близько незваних причин не явилися на старт передові плавальні змагань „Чувай“, „Польонія“ і „Гатібор“. Тому „Сян“ рішився піджасти до часу, коли в повнозначеному ретинці матиме змогу змагатися з „Сян“ плавальського спорту передових перемиських клубів.

ОГОЛОШЕННЯ

На оголошеннях позакін на відношенні.

Театри.

Великий Міський Театр.
Понеділок, 9. XII. год. 8. веч. „Пригода в Гранд Готелю“.

Вівторок, 10. XII. год. 8. веч. Пригода, в Гранд Готелю“.

Театр Річвордностей.
Вечірній.

Кіна.

АДРІЯ: „Авто-поліцейстер“.

АПОЛІО: „Антілоп“.

АТІЯ: „Найшасливий день у моєму житті (Носиф Шмідт)“.

ВАДА: „Воскресіння дама“ і „Що жий муж робить в полі“.

ГІАЖІНА: „Петрусь“ з Франціскою Галі.

КАСІНО: „Його Величність шофер“.

КОПЕЧІК: „Ізюмля“ з Франціскою Галі.

МАРУСЕНЬКА: „Белгалі“ (Гейрі Купер).

МІРАЖ: „Катюша“ і Реніа маріонеток.

МУЗА: „Сенно“.

ПАВІС: „Буян собі два гілти“ (Льопель і Галі).

ПАЛІС: „Чотири і 1/2 мушкетерів“.

ПАВ: „Весела вдовичка“ та „Доля казари“.

ГАН: „Ванує“.

СОНЦЕ: „Шойло вчора“ та Реніа „Поминки на Богданівці“.

СВІТ: „Чотириох джентельменів“, „Азбука кохання“.

СТИЛЕВ: „Про що хриють дітвара“ та Реніа.

ТОН: „Мада нева“ з Фр. Галі.

УГІХА: „Цілунок засудженого“ та Реніа.

ХИМЕРА: „Цирк Барнука“.

закордонне радіо.

Понеділок, 9. грудня 1935.

Відень (506,8) 16.25 Фортепіано, 17.40 Пісні й арії (Алер сопрано), 20.00 Нар. музика, 22.10 „Княжна чардаша“ оп. Казанжана з гр. пл., 23.15 Ірландські пісні, Бритислава (298,8) 20.50 Словацькі пісні й танки, Кошиці (259,1) 17.15 Скрипка, Прага (470,2) 12.55 Салон. музика, 18.20 Кравцові пісні, 21.05 Хор, Париж (1648) 17.30, 19.30 Концерт камер. орх., 21.45 Камер. музика та поезія, Вилгоров (437,3) 13.15, 21.00, 22.20 Нар. пісні, Берлін (356,7) 16.00 Слово-муз. авд., 22.10 Легка музика, 22.40 Камер. концерт, Кенігс-Фурстенгаузен (1571) 14.00 музика, 17.50 Форт. рестоаль, 19.00 Веселий розс.-концерт, Ляйпціг (38,2) 15.15 Аудіоні для дітей, 21.10 „Мадонна ан Візенцям“ оп. Мірачека, Мінхен (403,4) 16.10 Скандинавські балади (солісти), 17.00 Концерт орх., Будапешт (241,5) 12.05 Легка музика, 13.40 Спів рестоаль, 18.00 Амадорські нар. пісні в супр. шг. орх., 19.40 Концерт фільм. оркестру, Мліно (221,1) 11.50 Легка музика, 12.50 Концерт орх., Рим (420,3) 16.00 Розр. музика, 20.50 Симф. концерт.

Вівторок, 10. грудня 1935.

Відень (506,8) 12.00, 13.10, 20.00 Концерт (музика, спів), 17.25 Церковні пісні, Мор. Острава (268,5) 17.35 Пісні та балади, Прага (470,2) 18.10 Пісні ріжних народів, 19.25, 20.45 Концерт, 21.30 Симф. квартет, Париж (1648) 17.00 Сучасна фр. музика, 18.30 Концерт симф. оркестру, Біягород (437,3) 11.00 Концерт орх., 13.15 Рос. і шг. романси, Берлін (356,7) 14.15 Вес. мелодія, 16.00 Нові твори на форт. і голос, 19.00 Пісні Шумана та Пфідера, 20.10 „Ді Медзеа фон Біберих“ муз. концерти Й. Мідлера, Кенігсфурстенгаузен (1571) 16.00, 22.30 Музика, Кельн (455,9) 19.30 Форт. музика, 20.10 Популярна музика, Ляйпціг (382,2) 12.00 Концерт, 18.50 Танки 7 століть, 20.10 Опереткова музика, Мінхен (405,4) 16.10 Солісти — муз., спів, 17.00 Концерт, 21.10 Нар. музика, Будапешт (241,5) 13.40 Скрипка, 21.35 Шг. музика, 22.40 Форт. рестоаль, Мліно (221,2) 11.30 Популяр. музика, 19.15 Легка музика, 20.50 Симф. музика, Рим (420,3) 13.10 Концерт орх., 20.50 Форт. рестоаль.

Львівське радіо.

Понеділок, 9. грудня 1935.

6.30 Ранішня авд., 6.50 Муз. з гр. пл., 7.20 Ранішня авд., 7.55 Трохи інформації, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудняний денник, 12.55 Концерт орх., 13.25 Домашнє господарство, 13.30 Легка музика з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Концерт орх., 16.00 Легка фр. музика, 16.15 Для контрасту, муз. з гр. пл., 16.45 „Едині доми“ скес на осн. Петра Іван, 17.00 Жінка в службі ідеї оборони краю, 17.15 Аліяна поезії: Ліричні поезії Кипр. Норвіда, 17.20 Спів у супр. форт., 17.30 Механіка виробничої системи, 18.00 Гол. (тактичний) смичковий квартет ч. 4, оп. 38, 18.30 Для дітей: У школі песиків, 18.40 Сільна рерум, 18.45 Спів рестоаль Арт. Бічко (бас) у супр. форт., 19.00 На скантиському кораблі, 19.10 Реклам. концерт, 19.45, 19.50 Спортивні вісти, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Концерт присв. творчості Лужинського композитора Барната Крава (спів, музика), 20.45 Веч. денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Півсячні поети у Львові, 21.30 „Нарсен“ оп. Бізета з гр. плнт.

Вівторок, 10. грудня 1935.

6.30 Ранішня авд., 6.50 Легка музика з гр. пл., 7.20 Ранішня авд., 7.55 Трохи інформації, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудняний денник,

12.15 Зима йде — образець із пісеньками для дітей, 12.30 Тисячі тактів музики — концерт, 13.25 Домашнє господарство, 13.30 З ринку праці, 13.35 Оп. фрагмент з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Бірка, 15.30 Сонети з гр. пл., 16.00 Скрипка ПКО, 16.15 Форт. твори, 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Великі та дрібні винаходи: Термометр, 17.15 Концерт орх., 17.50 Кутюмова, 18.00 Іг. Стражівський: „Саво весни“ з гр. пл., 18.30 Техн. скрипка, 18.40 Сільна рерум, 18.45 Спів рестоаль Ядз. Геймової (медосопр.) в супр. форт., 19.00 Львів і вишколення сусп. робітників, 19.20 Реклам. концерт, 19.45, 19.40 Спортивні вісти, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Симфонічний концерт, 20.50 Вечірній денник із сучасної Польщі, 22.30 Гутірка для лікарів: Передшлюбні поради, 22.45 Музика з гр. пл., 22.48 Літературний хвиліч, 23.05 Танк. музика з шг. орх.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Купно годинника є справною довіря. Дешеве купите добрий годинник у славновісній п'ятидесятилітній католицькій фірмі Іван Зельтенрайх, Львів, Марійська пл. 5 82 39—?

Вовняні речки на суші, спіднички плаші, ірочник, пл. Кантуальна 3. 12-17

Продажа новочасних тапчанів ті італійських столів. Вирібні Іванівська 31. 569 7-16

Спеціаліст жін. і положи. недуг

Д-р Юлій Швігер

39 Львів, Собіського 9. І. п. 2-10

Читайте „Діло“!

За редакцію відмовляє Олександр Костик.

Видав Видавничий Спілка „Діло“.

З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів. Рижок 10.